

سیاست‌گذاری خارجی در جهان آشنوبناک کنونی را نمی‌توان بر پایه انگاره‌های صرفاً آرمانی و دور از واقعیت طرح‌ریزی و اجرایی کرد. داشتن دوستان و دشمنان همیشگی ازجمله انگاره‌های آرمانی سیاست‌گذاری خارجی است که سیاست‌گذاران و دولت‌ها را با پیامدهای فاجعه‌باری روبه‌رو می‌سازد. این انگاره، رویکرد بسیاری از بازیگران نظام جهانی است که البته بیشتر در حلقه جهان سوم یا جنوب جهانی حضور دارند. انگاره دوستان و دشمنان همیشگی در نظام جهانی و روابط بین‌الملل، پوششی است برای ناکارایی و ناتوانی سیاست‌گذاری در دستیابی به اهداف مطلوب و تحقق اهداف راهبردی بازیگر در نظام جهانی. اما سیاست‌گذارانی هستند که در جهان آشنوبناک کنونی بر منافع ابدی و راهبردی خود با هر ابزار و تاکتیکی پایداری دارند، هرچند اگر بدنامی برای آنان داشته باشد. این رویکرد استواری بر کسب منافع راهبردی و ابدی با هر ابزار و سیاستی هرچند با برچسب بدنامی، به منزله تضمین بقای بازیگر است در این جمله لرد پالمستون، نخست وزیر و سیاستمدار برجسته بریتانیا در قرن ۱۹ می‌گوید: «ما هیچ متحد ابدی نداریم و هیچ دشمن همیشگی نداریم. منافع مابدی است و این منافع وظیفه‌ماست که از آنها پیروی کنیم» فشرده شده است. بحران اوکراین با هر عنوانی؛ جنگ اوکراین، تهاجم روسیه به اوکراین، تقابل روسیه با غرب و... باشد، جلوه برجسته سخنان لرد پالمستون است که باید دور از هرگونه مهر و کین مورد توجه سیاست‌گذاران قرار گیرد. بسیاری از دولتمردان و سیاست‌گذاران ادعا دارند که دیدار ۲۸ فوریه ۲۰۲۵ دونالد ترامپ با ولودیمیر زلنسکی در کاخ سفید و رویکرد تهاجمی ترامپ نسبت به زلنسکی، یک ننگ بزرگ برای دولت و شخص رئیس جمهوری اوکراین است که این‌گونه از سوی دولت حامی خود (آمریکا) مورد سرزنش قرار می‌گیرد. تلاش برخی افراد برای سیاه‌نمایی و محکومیت سیاست زلنسکی مقابل ایالات متحده، روندی اشتباه است، زیرا زلنسکی در چارچوب منافع راهبردی و ابدی اوکراین برنامه‌ریزی کرده و در کسب حمایت غرب تاکنون موفق بوده است. رویکرد اشتباه سیاه‌نمایی موقعیت زلنسکی در سیاست خارجی را می‌توان در موارد زیر بررسی کرد. نخست، کسب کمک‌های کلان: کشوری مانند اوکراین که در سه دهه اخیر همواره کارزار رقابت و دشمنی قدرت‌های بزرگ نظام جهانی بوده، برای اداره امور عمومی خود به منابع اقتصادی روزافزونی نیازمند است که توان کسب آن در داخل کشور و در فرآیند عادی را ندارد، بنابراین به دریافت وام و کمک‌های اقتصادی و... خارجی مجبور می‌شود. اوکراین، کشوری است که به فساد سیستمی مشهور است که هزینه‌های اداره امور عمومی یا حکمرانی در این کشور را چند برابر می‌کند. الگوی حکمرانی نامطلوب و فساد سیستمی آن، با آغاز تهاجم فراگیر روسیه به اوکراین در ۲۴ فوریه ۲۰۲۲ چنان ناکارآمد و شکننده شد که همگان را به فروپاشی فوری این دولت رهنمون ساخت. قرار گرفتن اوکراین به عنوان میدان تقابل، دشمنی و جنگ روسیه با آمریکا به عنوان دو بازیگر بزرگ نظام جهانی، سبب شد تا کشورهای رقیب و دشمن روسیه به خصوص اروپا و آمریکا، حمایت فراگیری از اوکراین داشته و کمک‌های مالی، نظامی و... را روانه اوکراین کنند. کمک‌های کم‌ظنیر و شایب بی‌اندازه‌ای که ویکتور اوربان، نخست‌وزیر مجارستان بیش از ۳۰۰ میلیارد دلار آن را از کمک‌های اتحادیه اروپا و آمریکا اعلام کرده است؛ علاوه بر کمک‌های دولت‌های غربی، بسیاری دیگر از بازیگران نظام جهانی نیز کمک‌های فراوانی به اوکراین داشته‌اند. کسب چنین میزانی از کمک‌های خارجی تنها در ۲ سال از سوی ولودیمیر زلنسکی، نشان می‌دهد او توانایی اقناع سایر بازیگران و دریافت کمک‌های شگفت اقتصادی و نظامی را دارد. این میزان از کمک‌های نظامی و تسلیحاتی می‌تواند الگوی دولت مصادم حسین دهه ۱۹۸۰ را در اروپای غربی نیز برسازی کند. دوم، پایداری مقابل بزرگ‌ترین ارتش منطقه؛ انتخاب یک بازیگر کم‌دی سینما و تلویزیون اوکراین به عنوان رئیس جمهوری پس از یک دوره از کشمکش‌های سیاسی و اجتماعی شدید در این کشور، مورد تمسخر کارشناسان و سیاستمداران شدی دولت‌ها به خصوص روسیه و دست‌اندرکاران قرار گرفت. اما همین رئیس‌جمهور که مورد انتقاد قرار داشت و ناکارآمد معرفی می‌شد، توانست پیش از دو سال جنگ سخت مقابل ارتش روسیه که بزرگ‌ترین و قوی‌ترین ارتش منطقه قلمداد می‌شود، استقامت کند و شکستی بزرگ را برای روسیه ثبت کند. مقاومت دو ساله اوکراین مقابل تهاجم روسیه و برخی موفقیت‌های میدانی اوکراین، نشان داده که رهبری زلنسکی از توان و کارایی لازم برای مدیریت امور عمومی کشور خود برخوردار است. سوم، برقراری دیپلماسی جهانی: تهاجم روسیه به اوکراین در ۲۴ سبب شکل‌گیری فرآیندی از روابط بین‌الملل شد که بر حمایت و پشتیبانی از اوکراین استوار بوده است و دیدار با زلنسکی را یکی از ارکان دیپلماسی جهانی قرار داد. در پیش از دو سال اخیر، اوکراین به کانون دیپلماسی منطقه‌ای و جهانی از شرق تا غرب جهان تبدیل شده و زلنسکی را به‌رحبان و سیاست‌گذاران ارشد بسیاری از دولت‌ها و دیگر بازیگران نظام جهانی دیدار و گفت‌وگو داشته است. این فرآیند دیپلماسی جهانی موجب شد تا دیپلماسی اوکراین از میدان جنگ آن قوی‌تر و اثرگذارتر باشد. اعلام محکومیت شدید و بی‌پای تهاجم روسیه از سوی بیشتر بازیگران نظام جهانی، جلوه‌ای از واقعیت برتری دیپلماسی زلنسکی در مقابل روسیه بوده که بسیار فراتر از توان رهبر یک دولت درگیر جنگ است. چهارم، مقاومت شکننده مقابل ترامپ؛ با وجود تمام ایرادهایی که بر حکمرانی و سیاست‌گذاری رئیس‌جمهور کنونی اوکراین وارد است، مقاومت وی مقابل بازی تهاجمی دونالد ترامپ و دی‌جی وینس، معاون رئیس‌جمهوری ایالات متحده آمریکا را می‌توان قابل ستایش دانست. سیاه‌نمایی از الگوی سیاست خارجی زلنسکی برای مطلوب‌نمایی الگوی سیاست‌گذاری خارجی ایران، رویکردی قابل‌خنده‌است. زیرا زلنسکی در دیپلماسی، بسیار موفق و یکی از بازیگران حاضر در تمام میزهای دیپلماسی در سراسر جهان بوده و نمایش مطلوبی از قدرت دیپلماسی را اجرا کرده است.

مجید ابهری در گفت‌وگو با «آرمان ملی»:

جامعه به دلیل مشکلات زیاد دچار آشفتگی فکری شده است

مردم به صورت روزمره دچار سرگشتگی و اضطراب هستند

اولویت پزشکيان در سال آینده رسیدگی به بحران‌های اجتماعی باشد

آرمان ملی - احسان انصاری: «امروز آشفتگی‌های فکری در جامعه بستر ظهور و رشد بخشی از تنش‌های عصبی برای افراد جامعه هستند. بسیاری از ما بدون آنکه ریشه بسیاری از وادادگی‌ها و سرگشتگی‌های عصبی خود و دیگران را بدانیم دچار اضطراب و دلپره‌های مجهول می‌شویم. ترس از آینده و نگرانی نسبت به نامشخص بودن اوضاع اقتصادی بدون هیچ دلیل موجه مبدأ صدور بخش قابل توجهی از دل مشغولی‌ها و دغدغه‌ها می‌گردد. از نگاه رفتارشناسی اجتماعی برجسته

مفقود شدن میلیون لیتری سوخت مصیبتی نیست که بتوان به سادگی از کنار آن گذشت و اشاره برخی مدیران به موارد مختلف فساد و رانت دردی نیست که بتوان آنها را زیر کلاه مخفی کرد

اقتصادی همراه با گرانی‌ها و کمیاب شدن برخی از کالاها نتوانست این ملت استوار را به‌زانو درآورد. ۸ سال جنگ تحمیلی شهدا و جانبازان و آزادگان در دوران جنگ داغ‌های سنگینی بر سینه‌های خانواده‌های ایرانی از هر قوم و منطقه‌ای گذاشته و برخی از خانواده‌ها هنوز هم در انتظار سخت و تلخ باگشت جگر گوشه‌های خود هستند. با این وجود آنچه که موجب دلگیری دلسوزان و نخبگان قرار می‌گیرد کم‌لطفی به ملتی است با این همه فرهنگ و سابقه. اگر مدیریت منسجم نباشد، اگر ضعف برنامه‌ریزی و کاستی‌های مدیریتی در راستای مبارزه با فساد و تبعیض و رانت خواری وجود داشته باشد و در یک جمله کم‌توجهی به مشکلات مردم، نتیجه‌ای ندارد جز فاصله گرفتن مردم از مدیران. اگر دولت می‌خواهد مشکلات مردم را حل کند باید بدون توجه به سلیقه سیاسی نخبگان و تنها بر اساس تخصصی که دارند از آنها استفاده کند. هیچ‌کس حاضر نیست روزی را مشاهده کند که کشور دچار بی‌نظمی و آشوب شود.

در چنین شرایطی برخی به دنبال اجرای قانون حجاب و عفاف در سال آینده هستند. این اقدام به چه میزان در راستای گفتمان وفاق ملی رئیس‌جمهور خواهد بود؟ ره تصمیمی که به اکثریت جامعه ارتباط داشته باشد قبل از اینکه تصمیمی گرفته شود باید زمینه‌های آن فراهم شود و جزئیات آن برای مردم بازگو شود. تفاوتی هم ندارد که این تصمیم قرار است چه تغییری در وضعیت ایجاد کند. بدون تردید در غیبت توضیح کافی، بازار شایعه و شائبه‌ها داغ می‌شود و کلیت تصمیم زیر سوال می‌رود. این در حالی است که رسانه‌های خارجی روی چنین موضوعاتی مانور رسانه‌ای می‌دهند و پیامدهای آن را به شکلی جلوه می‌دهند که آینده این تصمیم با چالش‌های جدی مواجه می‌شود. با این وجود من معتقدم در زمینه حجاب نیازی به قانون خاصی وجود ندارد، به این دلیل که اساسی‌ترین قوانین در این زمینه، در قنات کریم و فرمایشات ائمه اطهار (ع) آمده است. اگر همان‌ها را به کار برده و اجرا کنیم نیازی به قانون نیست. تصویب قوانین در زمینه حجاب مانند قانون اخیر برخی لایه‌های جامعه را به واکنش وادار می‌کند.

این واکنش به چه صورت خواهد بود؟

مسئله نهبی از منکر مقابله با زشتی‌های جامعه است و انجام آن، متعلق به گروه خاصی از جامعه نیست بلکه وظیفه همه است که با زشتی‌های جامعه مقابله کنند و تذکر دهند. درحالی که این مقابله شرایطی دارد که نباید منجر به تضادهای رفتاری و اصطلاحات اجتماعی شود. ظاهراً برخی از دختران جوان و بانوان تصور می‌کنند اگر با این مسئله مقابله کنند در حال مقابله با ساختار بزرگ‌تر هستند، در صورتی که این برداشت کاملاً اشتباه است. زیرا این دو موضوع از نظر رفتارشناسی با یکدیگر متفاوت‌اند. بودن یا نبودن قانون نمی‌تواند با یک فرآیند اجتماعی مقابله کند. عمل اجرایی، تربیتی در خانواده و رسانه‌ها می‌تواند یک اصل را محکم سازد. اگر ما سخت‌ترین قوانین را نیز در برابر حجاب تصویب کنیم، احتمالاً در اجرا دچار

سخن‌گویی شورای نگهبان خبر داد

تایید بخش دوم بودجه ۱۴۰۴

شورای نگهبان قانونگذار نیست، ادامه داد: قانون اساسی برای مجلس شورای اسلامی و ریاست جمهوری دوره‌های ۴ ساله راه‌تپه کرده است لذا نمی‌توان این دوره‌ها را تغییر داد ولی برای شوراها در قانون اساسی زمانی تعیین نشده است و مردم بر اساس قوانین مصوب مجلس اعضای شوراها را مشخص می‌کنند. مجلس با توجه به شرایط و اقتضائاتی که تشخیص داده است، ۱۰ ماه به مهلت فعلی اضافه کرده است که این موضوع از نظر شورای نگهبان خلاف قانون اساسی شناخته نمی‌شود. سخنگوی شورای نگهبان درباره مصوبه مجلس در خصوص افزایش تعطیلات آخر هفته و اعلام تعطیلی روز پنجشنبه عنوان کرد: با رها اعلام کردیم که وارد مباحث کارشناسی مصوبات نمی‌شویم. درباره مصوبه مورد سوال، ما با دودسته ایراد مواجه هستیم؛ یکسری ایرادات شورای نگهبان و دیگری ایرادات هیئت نظارت؛ درباره ایرادات شورای نگهبان با اصلاحات انجام شده در مجلس، ایرادات شورای نگهبان برطرف شده است اما مجلس ایرادات هیئت نظارت را برطرف نکرده و بر مصوبه قبلی خود تاکید کرده است. در نهایت مجمع تشخیص باید درباره این مصوبه اظهار نظر کند.

یکشنبه
۲۰۶، ۱۲، ۱۴۰۳

سال هشتم
شماره ۲۰۷۱
۱۵ رمضان ۱۴۴۶ / ۱۶ مارس ۲۰۲۵

armanmeli.ir

سازی و تکرار بعضی از وقایع و حوادث آزردهنده یکی از اصلی‌ترین عوامل ایجاد و تقویت ترس از آینده است. من معتقدم پزشک‌یان فرصت خوبی برای تغییر در جامعه دارد که باید به خوبی از این فرصت استفاده کند.» جملات ذکر شده اظهارات دکتر مجید ابهری آسیب‌شناس اجتماعی در گفت‌وگو با «آرمان ملی» است. ابهری در این گفت‌وگو به مهم‌ترین چالش‌های اجتماعی و اولویت‌های سال آینده اشاره کرده که در ادامه حاصل این گفت‌وگو را می‌خوانید.

مشکل خواهیم شد. به‌صورت خام و نیندیشیده نباید با مسائل برخورد کرد. عده‌ای دنبال اغتشاش نظری و آشوب فکری در جامعه هستند. نباید برای این افراد و رسانه‌های بیگانه خوراک تهیه کرد. این در حالی است که این قانون با وجود توجه و دقت مسئولان ارشد کشور، این وضعیت را برای رسانه‌های بیگانه ایجاد کرده که علیه نظام همه‌یجاد کنند. در این بین عده‌ای از حجاب به‌عنوان دستاویز سیاسی استفاده کرده و جامعه را دچار آشوب می‌کنند. این‌ها همه در حالی است که شرایط ایجاد می‌کند همه افراد توان خود را برای کنترل گرانی‌ها به کار ببرند.

با توجه به شرایط موجود مهم‌ترین اولویت‌های دولت در سال آینده چه باید باشد؟ در زمینه مسائل اجتماعی دولت چگونه می‌تواند آسیب‌ها را کاهش بدهد؟

۴۰ سال پیش وقتی برای اولین بار تحقیقاتی در مورد آسیب‌های اجتماعی کردم نتایج آنها را در مقالات و کتاب‌های مورد اشاره قرار دادم. در آن روزها اعتیاد به عنوان خطری جدی جامعه را به چالش می‌کشید، سپس فرار از خانه، طلاق و تکدی‌گری و آسیب‌های دیگر در ردیف شمارش قرار می‌گیرند. آن روزها هنر من و نه هیچ‌کس دیگری تصور نمی‌کردیم روزی روزی اعتیاد به ۱۴ سال و فحشا به ۱۵ سال برسد. امروز شاهد بروز حوادث و وقایعی هستیم که برای بسط و توجیه برخی از آنها نیازمند توضیح گسترده است. بارها در مقالات مختلف به مدیران گوشزد کرده‌ام بر اساس این چهل سال تلاش و تحقیق توقع دارم و داشتم که جناب رئیس‌جمهور قدم‌های زیر را بردارند: حدود ۲۴ نهاد و سازمان دولتی با بودجه‌های هنگفت در محوره‌های مختلف مرتبط با آسیب‌های اجتماعی

فعالیت می‌کنند که همسو با آنها صداها سازمان غیردولتی در قالب آن‌جی‌او با حمایت‌ها و بودجه‌های مردمی نیز فعالیت می‌کنند. نتایج تلاش‌های این مجموعه افزایش آمار معاندان و تعداد زندانیان مربوطه و آمار طلاق‌ها و آسیب‌های مربوطه است. آقای پزشک‌شان باید با دعوت از آسیب‌شناسان اجتماعی و اساتید برجستگان و نخبگان مددکاری کمیته‌ای تشکیل داده و با نظارت قضات مجرب، محوره‌های مورد نظر تعیین و تعریف‌گرد. من خطاب به آقای پزشک‌شان عنوان می‌کنم، جناب رئیس‌جمهور، برخی از افراد و مسئولین تمایلی به تشکیل چنین نهاد و پژوهش‌های مرتبط را ندارند. به همین دلیل خود شما باید در این زمینه پیشقدم شوید. امروز آشفتگی‌های فکری در جامعه بستر ظهور و رشد بخشی از تنش‌های عصبی برای افراد جامعه هستند. بسیاری از ما بدون آنکه ریشه بسیاری از وادادگی‌ها و سرگشتگی‌های عصبی خود و دیگران را بدانیم دچار اضطراب و دلپره‌های مجهول می‌گردیم. ترس از آینده و نگرانی نسبت به نامشخص بودن اوضاع اقتصادی بدون هیچ دلیل موجه مبدأ صدور بخش قابل توجهی از دل مشغولی‌ها و دغدغه‌هایی‌گردد. از نگاه رفتارشناسی اجتماعی برجسته‌سازی و تکرار بعضی از وقایع و حوادث آزردهنده یکی از اصلی‌ترین عوامل ایجاد و تقویت ترس از آینده است. من معتقدم پزشک‌یان فرصت خوبی برای تغییر در جامعه دارد که باید به خوبی از این فرصت استفاده کند.

به صورت خام و نیندیشیده نباید با مسائل برخورد کرد. عده‌ای دنبال اغتشاش نظری و آشوب فکری در جامعه هستند. نباید برای این افراد و رسانه‌های بیگانه خوراک تهیه کرد

با افزایش گمانه‌زنی‌ها درباره برنامه هسته‌ای ایران، رئیس‌جمهور ایالات متحده، دونالد ترامپ، در تلاش است تهران را متقاعد کند تا پشت میز مذاکره بیاید. فارین پالیسی‌نوشت، رئیس‌جمهوری آمریکا هفته گذشته از طریق دیپلمات‌های امارات متحده عربی نامه‌ای ادعایی را برای رهبری ایران ارسال کرد. با این حال، تهران پیشنهاد برگزاری نشست سه‌جانبه با روسیه و چین در پکن را که جمعه گذشته برگزار شد، پذیرفت تا این موضوع مورد بحث قرار گیرد.

تقلای واشنگتن و مسکو

در نشست پکن، معاونان وزرای خارجه سه کشور جبهه‌ای متحد را به نمایش گذاشتند و در بیانیه‌ای مشترک خواستار «کنارگذاشتن تحریم‌ها، فشارها و تهدید به استفاده از زور» شدند و بر تعهد خود مبنی بر عدم اشاعه هسته‌ای تاکید کردند. در همین حال، وانگ یی، وزیر خارجه چین، با مقامات ایرانی و روسی دیدار و طرحی پنج ماده‌ای را پیشنهاد داد که عمدتاً با زتاب دهنده بیانیه مشترک بود و بر استفاده از توافق هسته‌ای ۲۰۱۵ (برجام) به‌عنوان مبنای مذاکرات آینده تاکید داشت. اژانس بین‌المللی انرژی اتمی مدعی است که ایران بیش از ۶۰۰ پوند اورانیوم را تا سطح ۶۰ درصد غنی‌سازی کرده است. این در حالی است که کارشناسان مدعی‌اند که تهران می‌تواند ظرف چند هفته از آستانه گریز هسته‌ای عبور نماید. پیشرفت برنامه هسته‌ای ایران، در کنار تغییر فعل و انفعال محور مقاومت، ظاهراً باعث شده که سرویس‌های اطلاعاتی آمریکا به این نتیجه ادعایی برسند که اسرائیل در حال بررسی تجاوز ادعایی علیه ایران در سال آینده است. اسرائیل تقریباً به‌طور قطع به دنبال حمایت ادعایی واشنگتن و شاید حتی کمک (ادعایی) نظامی آمریکا، برای فعل و انفعال ادعایی‌اش خواهد بود. ترامپ اخیراً در مصاحبه‌ای با ماریا باتریمو، مجری شبکه فاکس، مدعی شد: «من به ایرانی‌ها نامه‌ای نوشتم و گفته‌ام که امیدوارم مذاکره کنید.» به ادعای ناظران، همه‌کنش و واکنش‌ها باعث نگرانی پکن شده است. چین و روسیه سابقه‌ای طولانی در دیپلماسی مرتبط با برنامه هسته‌ای ایران دارند. هر دو کشور از مذاکره‌کنندگان برجام بودند، توافقی که ترامپ در سال ۲۰۱۸ از آن خارج شد و سیاست «فشار حداکثری» را در پیش گرفت تا ایران را به پذیرش توافقی محدودتر وادارد. اما این تلاش ناموفق بود. اکنون که ترامپ به دنبال احیای مذاکرات است، پکن و مسکو هرکدام دلایل خاص خود را برای بازگشت به پشت میز مذاکره دارند. در دنیای وارونه سیاست خارجی امروز آمریکا، ترامپ از روسیه خواسته که برای متوقف کردن پیشرفت برنامه هسته‌ای ایران میانجی‌گری کند.

از سوی میزبانی چین؟

چین نیز دلایل متعددی برای ورود به این دیپلماسی دارد. پس از میانجی‌گری برای کاهش تنش میان عربستان سعودی و ایران در سال ۲۰۲۳، پکن به دنبال فرصت‌های بیشتری است تا خود را به عنوان یک قدرت بزرگ مسئول در عرصه بین‌المللی معرفی کند. یون سان، مدیر برنامه چین در مرکز استیمسون، مدعی است: «پکن نمی‌خواهد در مذاکرات با ایران کنارگذاشته شود، به خصوص که در پیش‌تر در بحث‌های مربوط به اوکراین نا‌ایده گرفته شده بود. به همین دلیل، تلاش زیادی کرده تا نقش خود را در امور بین‌المللی تقویت کند.» چین همچنین در این زمینه منافع اقتصادی دارد. این کشور فارغ از تحریم‌های اعمالی حدود ۱۵ درصد از نفت مورد نیاز خود را از ایران وارد می‌کند. تونگ ژائو مدعی است: «بحران باقوه (ادعایی) درگیری نظامی بر سر برنامه هسته‌ای ایران می‌تواند بی‌ثباتی و آشفتگی منطقه‌ای شدیدی رقم‌زده که منافع ژئواکونومیک و ژئولیتیک چین را بیشتر تهدید خواهد کرد.» به ادعای فارین پالیسی پکن از پیشرفت برنامه هسته‌ای ایران حمایت نمی‌کند. ژائو مدعی است: «چین خواهان پیشرفت برنامه هسته‌ای ایران نیست زیرا این موضوع می‌تواند اثر دومینوی ایجاد کند و کشورهایی بیشتری را به دنبال کردن توانمندی‌های هسته‌ای سوق دهد.» از سوی دیگر ترامپ از متحدان واشنگتن خواسته که کمتر به ارتش آمریکا وابسته باشند و نقش فعال‌تری در دفاع از خود ایفا کنند. در نتیجه، در کشورهایی مانند کره جنوبی، بحث‌هایی در مورد اعتماد به چتر هسته‌ای آمریکا یا سرمایه‌گذاری روی تسلیحات هسته‌ای خودشان مطرح شده است. کارشناسان مدعی‌اند که نشست روز جمعه صرفاً تلاشی اولیه برای هماهنگی مواضع سه کشور بود و هنوز نمی‌توان آن را به عنوان آغاز فصل تازه مذاکرات در نظر گرفت. مشخص نیست که ترامپ به شرایطی را برای مذاکره خواهد پذیرفت، چرا که او در گذشته توافق ۲۰۱۵ را رد کرده است. اما هماهنگی سه کشور، یادآوری برای ترامپ است که آمریکا با گروهی به‌هم‌پیوسته مواجه است. همین‌چنین، ایران و روسیه پنجمین رزمایش دریایی سالانه خود را در خلیج عمان برگزار کردند. تاکنون ترامپ تمایلی نداشته که با قبای سنتی آمریکا مانند روسیه همکاری کند تا متحدانش، خواه در جنگ اوکراین یا در مذاکرات جدید هسته‌ای ایران.